PRACE NAUKOWE
Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu
RESEARCH PAPERS
of Wrocław University of Economics

285

Innowacyjność w rozwoju lokalnym i regionalnym

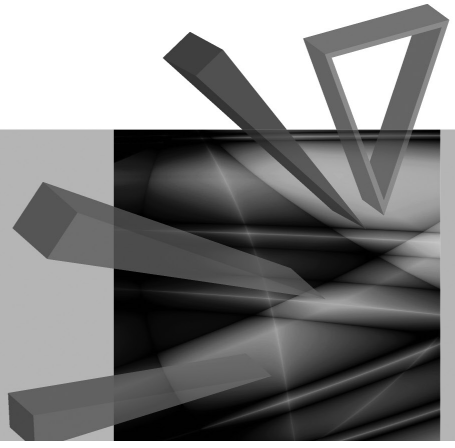

Redaktorzy naukowi
Danuta Strahl
Dariusz Głuszczuk

Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu
Wrocław 2013

Redaktor Wydawnictwa: Barbara Majewska

Redaktor techniczny: Barbara Łopusiewicz

Korektor: Justyna Mroczkowska

Łamanie: Adam Dębski

Projekt okładki: Beata Dębska

Publikacja jest dostępna w Internecie na stronach:
www.ibuk.pl, www.ebscohost.com,
The Central and Eastern European Online Library www.ceeol.com,
a także w adnotowanej bibliografii zagadnień ekonomicznych BazEkon
http://kangur.uek.krakow.pl/bazy_ae/bazekon/nowy/index.php

Informacje o naborze artykułów i zasadach recenzowania znajdują się
na stronie internetowej Wydawnictwa
www.wydawnictwo.ue.wroc.pl

Kopiowanie i powielanie w jakiejkolwiek formie
wymaga pisemnej zgody Wydawcy

© Copyright by Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu
Wrocław 2013

ISSN 1899-3192
ISBN 978-83-7695-341-0

Wersja pierwotna: publikacja drukowana

Druk: Drukarnia TOTEM

Spis treści

Wstęp 9
Beata Bal-Domańska: Inteligentna specjalizacja a spójność społeczna regionów państw Unii Europejskiej – ocena relacji z wykorzystaniem modeli panelowych 11
Dorota Czyżewska: Konkurencyjność regionu uczącego się – ujęcie konceptualne 20
Piotr Dzikowski, Marek Tomaszewski: Systemy współpracy innowacyjnej z perspektywy wielkości przedsiębiorstw przemysłowych na terenie województwa lubuskiego w latach 2008-2010 29
Dariusz Głuszczuk: Regionalna polityka innowacyjna – dualność i jej zasady 38
Bartłomiej Jefmański: Statystyczna analiza regionalnego zróżnicowania Polski pod względem wdrażania koncepcji zarządzania różnorodnością w przedsiębiorstwach..... 46
Ewa Kusidel: Prognozy konwergencji gospodarczej województw Polski do roku 2020 55
Małgorzata Markowska, Bartłomiej Jefmański: Zastosowanie rozmytej analizy skupień do oceny zmian inteligentnej specjalizacji polskich regionów..... 65
Małgorzata Markowska, Danuta Strahl: Regiony polskie na tle europejskiej przestrzeni regionalnej ze względu na charakterystyki inteligentnego rozwoju 78
Zbigniew Przygodzki: Inwestycje w kapitał ludzki w sektorze małych i średnich przedsiębiorstw – wyzwania dla polityki rozwoju kapitału ludzkiego w regionie łódzkim 90
Dorota Sikora-Fernandez: Inteligentna administracja publiczna jako element *smart cities* w Polsce 103
Iwona Skrodzka: Kapitał intelektualny Polski na tle krajów Unii Europejskiej 112
Elżbieta Sobczak: Efekty strukturalne zmian zatrudnienia według sektorów zaawansowania technologicznego w regionach europejskich 123
Anna Sworowska: Racjonalizacja procesów innowacyjnych we wdrażaniu strategii rozwoju regionu 134
Marek Szajt: Potencjał kapitału intelektualnego a wzrost gospodarczy regionów..... 144
Arkadiusz Świadek, Katarzyna Szopik-Depczyńska: Przemysłowe łańcuchy dostaw w kształtowaniu aktywności innowacyjnej województwa zachodniopomorskiego w latach 2009-2011 157

Mariusz Wiśniewski: Ocena stopnia zróżnicowania polskich regionów ze względu na formy wsparcia rolnictwa 167
Magdalena Wiśniewska: Procesy innowacyjne a działania władz miejskich – wybrane problemy i przykłady 179

Summaries

Beata Bal-Domańska: Smart specialization vs. social cohesion in the cross-section of the european union regions – assessment of relations applying panel models 19
Dorota Czyżewska: Learning region's competitiveness – a conceptual approach 28
Piotr Dzikowski, Marek Tomaszewski: Innovative cooperation systems from the perspective of the size of the industrial enterprises in Lubuskie Voivodeship in the years 2008-2010 37
Dariusz Głuszczuk: Regional innovation policy – duality and its principles. 45
Bartłomiej Jefmański: Statistical analysis of regional differences in implementing the concept of diversity management in enterprises 54
Ewa Kusideł: Economic convergence forecasts for Polish regions to the year 2020 64
Małgorzata Markowska, Bartłomiej Jefmański: Fuzzy clustering in the evaluation of intelligent specialization of Polish regions 77
Małgorzata Markowska, Danuta Strahl: Polish regions against the background of the European regional space regarding smart development characteristics 89
Zbigniew Przygodzki: Investments in human capital in the sector of small and medium-sized enterprises – challenges for human capital development in the region of Łódź 102
Dorota Sikora-Fernandez: Intelligent public administration as an element of "smart cities" concept 111
Iwona Skrodzka: Intellectual capital of Poland and the European Union countries 122
Elżbieta Sobczak: Workforce structural shifts effects by sectors of technical advancement in European regions 133
Anna Sworowska: Rationalization of innovation processes for implementating regional developement strategy 143
Marek Szajt: Potential of intellectual capital and the economical growth of regions 156
Arkadiusz Świadek, Katarzyna Szopik-Depczyńska: Industrial supply chains in the formation of innovation activity of West Pomeranian Voivodeship in the years 2009-2011 166

Mariusz Wiśniewski: Assessment of Polish regions diversification in terms of farming support forms..... 178
Magdalena Wiśniewska: Innovative processes in cities – some problems and examples 187

PRACE NAUKOWE UNIWERSYTETU EKONOMICZNEGO WE WROCŁAWIU
RESEARCH PAPERS OF WROCŁAW UNIVERSITY OF ECONOMICS nr 285 • 2013

Innowacyjność w rozwoju lokalnym i regionalnym ISSN 1899-3192

Dorota Sikora-Fernandez
Uniwersytet Łódzki

INTELIGENTNA ADMINISTRACJA PUBLICZNA JAKO ELEMENT *SMART CITIES* W POLSCE

Streszczenie: Celem artykułu jest próba oceny stopnia inteligencji administracji publicznej w świetle koncepcji *smart cities* na użytek świadczenia usług, w odniesieniu do realiów polskich. Nie ulega wątpliwości, że miasta przyczyniają się do rozwoju społeczno-gospodarczego, a ich rozwój przynosi korzyści nie tylko w wymiarze lokalnym. We współczesnej debacie na temat rozwoju obszarów zurbanizowanych coraz częściej wskazuje się na kolejny etap procesu urbanizacji, jakim jest tworzenie się miast inteligentnych. Coraz więcej miast jest oznaczanych etykietką *inteligent* lub *smart*, choć nie istnieje jednoznaczna definicja, które miasta spełniają całkowicie kryteria pozwalające uznać je za inteligentne. Jednym z obszarów funkcjonowania miasta inteligentnego jest właśnie administracja publiczna.

Słowa kluczowe: administracja publiczna, *smart cities*, nowe zarządzanie publiczne, technologie informacyjne.

1. Wstęp

Administracja publiczna zapewnia sprawne funkcjonowanie państwa poprzez działania i czynności wykonawcze prowadzone na rzecz realizacji interesu publicznego na podstawie obowiązującego prawa i w określonych przez to prawo formach. Definiując inteligentną administrację publiczną, należy rozpatrywać ją w kilku aspektach. Po pierwsze, w ujęciu organizacyjnym stanowi ona zbiór podmiotów wykonujących określone funkcje administracyjne. Po drugie, administrację publiczną stanowi działalność państwa, której przedmiotem są sprawy administracyjne. Z organizacyjnego punktu widzenia administracja publiczna ma dwa istotne atrybuty – źródła finansowania w postaci funduszy publicznych oraz źródła władzy oparte na publicznej własności środków i mandacie politycznym ugrupowania sprawującego władzę [Bednarczyk 2001, s. 19]. Administracja inteligentna ma jednak pewien zestaw cech wpisujących ją w koncepcję *smart cities* czy inteligentnego rozwoju. Podstawową jej cechą jest zdolność do tworzenia wiedzy i stosowania jej w praktyce. Ta cecha dotyczy dwóch aspektów funkcjonowania administracji publicznej – zasobów ludzkich oraz instrumentów posiadanych i wykorzystywanych do realiza-

cji zadań, w tym stopnia wykorzystania zaawansowanych technologii do obsługi obywateli.

Celem niniejszego artykułu jest identyfikacja inteligentnych rozwiązań wykorzystywanych w administracji publicznej, opartych na zaawansowanych technologiach, ułatwiających komunikowanie się obywateli z podmiotami tejże administracji oraz pozwalających na oszczędności zasobów w urzędach.

2. Koncepcja *smart cities* na świecie i w Polsce

Rozwój wysokich technologii, pozwalający na szybki, nieograniczony przesył danych, dostępność baz danych, powstawanie efektywnej i łatwo programowalnej infrastruktury oraz rozbudowywana sieć czujników i sterowników sprawiają, że miasta stają się coraz bardziej skomputeryzowane. Główną korzyścią jest poprawa jakości usług świadczonych użytkownikom miasta oraz oszczędność nakładów finansowych, czasu i energii z punktu widzenia funkcjonowania miasta [Ratti i Townsend 2011, s. 32]. Wykorzystanie technik ICT w odniesieniu do poprawy zarządzania rozwojem miasta istotne jest w szczególności w takich obszarach, jak:

- gospodarka energetyczna,
- gospodarka transportowa,
- budownictwo mieszkaniowe,
- bezpieczeństwo mieszkańców,
- e-administracja.

Miasta są systemami społeczno-gospodarczymi złożonymi z szeregu elementów połączonych ze sobą relacjami o różnym charakterze. Te oznaczone etykietką *smart* muszą składać się z określonych elementów wpływających na „inteligencję" miasta. Poniżej przedstawiono sześć obszarów składających się na ideę *smart city*:

Tabela 1. Wymiary *smart cities*

Obszar SMART	Cechy charakterystyczne
Gospodarka	Innowacje, kreatywność, wysoka produktywność, sprzyjający klimat inwestycyjny, elastyczny rynek pracy.
Środowisko	Energia odnawialna, oszczędność zużycia energii, niższa emisja CO_2, efektywna gospodarka odpadami.
Komunikacja	Inteligentne systemy transportowe, zaawansowane technologie informacyjne, miasto jako sieć superszybkich połączeń transportowych i telekomunikacyjnych.
Ludzie	Społeczeństwo informacyjne.
Jakość życia	Przyjazne środowisko, prosty dostęp do szerokiej oferty usług publicznych, wysoki poziom bezpieczeństwa, sprawna infrastruktura społeczna i techniczna.
Zarządzanie	Współrządzenie, konsultacje społeczne, partycypacja społeczna.

Źródło: opracowanie własne.

Ciężar poszczególnych elementów *smart city* w ogólnej koncepcji miasta inteligentnego zależy od priorytetów rozwojowych przyjętych w danym obszarze geograficznym. W Stanach Zjednoczonych koncepcja ta skłania się bardzo w kierunku teorii *smart growth*, a największą wagę przykłada się do takiego planowania przestrzennego, które skupia wzrost miasta w jego centrum, przy jednoczesnym ograniczaniu niekorzyści wynikających z nadmiernej koncentracji zabudowy i ludzi. Ponadto za czynniki sukcesu miasta uznaje się przede wszystkim technologie informacyjne i komunikacyjne (ICT) [Hollands 2008, s. 22], które mogą być wykorzystane we właściwie każdym obszarze funkcjonowania miasta. W Australii podkreśla się raczej rolę cyfrowych mediów, przemysłów kreatywnych oraz inicjatyw kulturalnych [Murray, Minevich i Abdoullaev 2011, s. 20], natomiast Unia Europejska wskazuje na szczególną rolę ICT w gospodarce energetycznej i transportowej miast.

W odniesieniu do polskich miast brakuje jednak zarówno badań dotyczących możliwości zakwalifikowania miast do grupy miast inteligentnych, jak i zakresu wykorzystania koncepcji *smart city* w kontekście wsparcia procesów decyzyjnych dotyczących funkcjonowania i rozwoju miasta. Problem ten wynika przede wszystkim z:

- braku koordynacji w zapisach dokumentów strategicznych sfery społecznej, gospodarczej i środowiskowej miasta, co powoduje konflikty na etapie realizacji zadań wpisanych w każdy z tych dokumentów;
- słabego wykorzystania technologii ICT w polskich miastach;
- braku racjonalnego planowania długookresowego, w szczególności planowania przestrzennego i ekonomicznego.

Definiując problem inteligencji polskich miast, należy zwrócić uwagę, że charakteryzują go nowe dla polskiej rzeczywistości zagadnienia poznawcze. Idea *smart city* jest jeszcze w Polsce mało znana i pomimo kilku zorganizowanych seminariów oraz konferencji rozpatrywana jest jedynie z punktu widzenia racjonalizacji gospodarki energetycznej polskich miast. Tymczasem, jak wspomniano wcześniej, koncepcja ta łączy w sobie wiele elementów dotyczących sfery ekonomicznej, społecznej i przestrzennej w mieście.

3. Inteligentna administracja publiczna

Istota administracji inteligentnej przejawia się w wykorzystaniu technologii informatycznych i telekomunikacyjnych w procesie obsługi klienta zewnętrznego urzędu oraz w organizacji pracy urzędu. Celem wykorzystania zaawansowanych technologii w procedurach dostarczania usług jest zarówno usprawnienie pracy urzędu, jak i zmniejszenie kosztów obsługi klienta oraz samego funkcjonowania urzędu. Jednym z jej przejawów jest wprowadzenie obsługi elektronicznej klientów, a tym samym standaryzacja systemów usług teleinformatycznych w całej administracji publicznej.

Koncepcję inteligentnej administracji publicznej należy potraktować dwutorowo. Z jednej strony można utożsamiać taką administrację z administracją elektroniczną, odpowiednio wyposażoną w infrastrukturę informatyczną oraz świadczącą usługi cyfrowe na rzecz ich odbiorców. Z drugiej strony administracja taka wpisuje się w koncepcję *smart cities*, w której władze lokalne poprzez odpowiednio stworzony system zarządzania oraz procedury w zakresie współdziałania ze społecznością lokalną stosują instrumenty chociażby Nowego Zarządzania Publicznego. W takim rozumieniu administracja publiczna będzie inicjatorem działań w zakresie innowacji oraz rozwoju jednostki terytorialnej.

Administracja publiczna to organizacją, która jak określa Bielski [2004, s. 35], jest otwartym systemem społeczno-technicznym, mającym pewną uporządkowaną strukturę. Przede wszystkim administracja, będąc organizacją otwartą, posiada następujące cechy:

1) jest zorientowanym celowo tworem człowieka – administrację tworzą ludzie, a jednym z jej celów jest działanie na rzecz społeczeństwa;
2) w skład organizacji, jaką jest administracja, wchodzą również środki rzeczowe – między innymi infrastruktura komunalna, w tym mieszkaniowa;
3) administracja publiczna jest organizacją wyodrębnioną z otoczenia, ma własną strukturę organizacyjną, przekazującą do swojego otoczenia dobra, usługi oraz informacje i wartości;
4) administracja publiczna posiada wyodrębniony człon kierowniczy – członkowie wspólnoty wybierają władzę wykonawczą i uchwałodawczą gminy;
5) sposoby współdziałania pomiędzy poszczególnymi jednostkami administracyjnymi w urzędach są utrwalone w drodze formalizacji.

Inteligentna administracja publiczna, jako inteligentna organizacja, opiera się na zarządzaniu wiedzą. Koncepcja takiej administracji jest koncepcją nową, identyfikującą powiązania między sposobami osiągania celów a metodami rozwiązywania problemów. Powiązania te powinny umożliwić osiąganie wysokich wskaźników efektywności i wzrostu ekonomicznego poprzez umiejętności dostosowania się administracji publicznej do zmieniających się warunków.

Taką administrację publiczną charakteryzuje dodatkowo zestaw cech wskazujących na jej innowacyjność i kreatywność w działaniu. Przede wszystkim do tych cech zalicza się umiejętność uczenia się na podstawie własnego doświadczenia, a także uczenie się od innych. Przejmowanie doświadczeń czy mechanizmów funkcjonowania od innych organizacji przejawia się w odniesieniu do administracji publicznej chociażby w teorii Nowego Zarządzania Publicznego. Koncepcja ta opiera się na wprowadzeniu profesjonalnego (menedżerskiego) zarządzania w sektorze publicznym poprzez jasno określone standardy i mierniki funkcjonowania, wzmocnieniu roli kontroli wyników działalności, wyższej dyscyplinie finansowej i oszczędności wykorzystania wszelkich zasobów oraz konkurencyjności działania [Zalewski (red.) 2005, s. 27]. Dodatkowo w literaturze przedmiotu wskazuje się na koniecz-

ność wykorzystania w sektorze publicznym metod i technik stosowanych w sektorze prywatnym.

Kolejną cechą inteligentnej administracji publicznej jest umiejętność rozwiązywania zarówno problemów własnych, jak i swoich klientów, elastyczność reagowania na zapotrzebowanie zgłaszane przez społeczeństwo w zakresie dostępności usług. Oczywiście funkcjonowanie administracji publicznej wyznaczone jest przez formalne ramy organizacyjno-prawne, chociażby w postaci zasady unifikacji prawa czy form działania jednostek administracji publicznej. Niemniej jednak ta elastyczność wyraża się na przykład poprzez zmniejszenie poziomu zbiurokratyzowania poszczególnych procedur w realizacji zadań publicznych. Dodatkowo z elastycznością związana jest tzw. działalność rozwojowa administracji publicznej, polegająca na zdolności administracji publicznej do zaspokajania przyszłych potrzeb obywateli. Inteligentna administracja powinna rozwijać takie zdolności, oparte na zasobach materialnych i niematerialnych, strukturach organizacyjnych i systemach zarządzania, które w długim okresie umożliwią sprawną realizację zadań oraz zwiększą zdolności usługowe administracji publicznej [Zalewski (red.) 2005, s. 43].

Następną z cech inteligentnej administracji jest zdolność do tworzenia wiedzy i stosowania jej w praktyce. Ta cecha dotyczy dwóch aspektów funkcjonowania administracji publicznej – zasobów ludzkich oraz instrumentów posiadanych i wykorzystywanych w celu realizacji zadań. W odniesieniu do zasobów ludzkich administracja publiczna powinna motywować pracowników do poszerzania wiedzy, którą powinni oni wykorzystywać dla dobra tej administracji. Należy stworzyć im warunki do przejawiania inicjatywy oraz możliwości pracy zespołowej. W koncepcji Nowego Zarządzania Publicznego wskazuje się także na konieczność „uwolnienia kierownictwa", stworzenia możliwości realnego zarządzania, tak aby realizowane były role nowoczesnego menedżera służb publicznych. Kierownik w nowoczesnej, inteligentnej administracji publicznej powinien być:

1) architektem konsensusu – odpowiadającym za wysłuchanie wszystkich interesariuszy w danym procesie decyzyjnym;
2) popularyzatorem spraw lokalnych – dbającym o komunikację pomiędzy organem administracji publicznej a społecznością lokalną;
3) interpretatorem wartości lokalnych – posiadającym umiejętność identyfikowania najważniejszych wspólnych wartości społeczności lokalnej;
4) współwykonawcą władzy lokalnej [Supernat 2003].

W odniesieniu do zasobów rzeczowych, za pomocą których inteligentna administracja publiczna realizuje swoje zadania, zdolność do tworzenia wiedzy i stosowania jej w praktyce może przejawiać się w nowoczesnych technologiach wykorzystywanych w procesie świadczenia usług publicznych. Wykorzystywanie technik ICT chociażby do prowadzenia rejestrów publicznych, poboru podatków, wydawania różnego rodzaju dokumentów jest niezbędne w przypadku inteligentnej administracji publicznej. Informatyzacja przynosi korzyści nie tylko obywatelom, którzy korzystając z elektronicznych platform dostępu do usług, unikają osobi-

stych wizyt w urzędzie, ale także samej administracji. Wymierne efekty związane z zastosowaniem zaawansowanych technologii przejawiają się przede wszystkim w oszczędności czasu i zasobów w procesie świadczenia usług. Są również związane z podniesieniem jakości usług, chociażby poprzez zwiększenie przejrzystości podejmowanych działań.

W procesie informatyzacji administracji publicznej można wyróżnić trzy poziomy świadczenia usług publicznych. Pierwszy, najniższy, poziom informacyjny polega na wykorzystywaniu technologii informacyjnych do przekazywania informacji dotyczących funkcjonowania administracji publicznej oraz wykonywanych przez nią zadań. Podstawowym narzędziem jest strona internetowa konkretnego urzędu, zawierająca istotne dla obywatela dane. Coraz częściej na tym poziomie dostępne są również formularze wniosków niezbędnych do realizacji sprawy urzędowej. Drugi poziom, interakcyjny, polega na dwukierunkowej komunikacji pomiędzy urzędem a obywatelem. Obywatel może za pomocą odpowiedniej platformy internetowej pobrać niezbędne formularze wniosków, a następnie złożyć je drogą elektroniczną w urzędzie. Najwyższy poziom, transakcyjny, zapewnia pełną obsługę procesu, od złożenia wniosku do wydania decyzji lub dokumentu w formie elektronicznej.

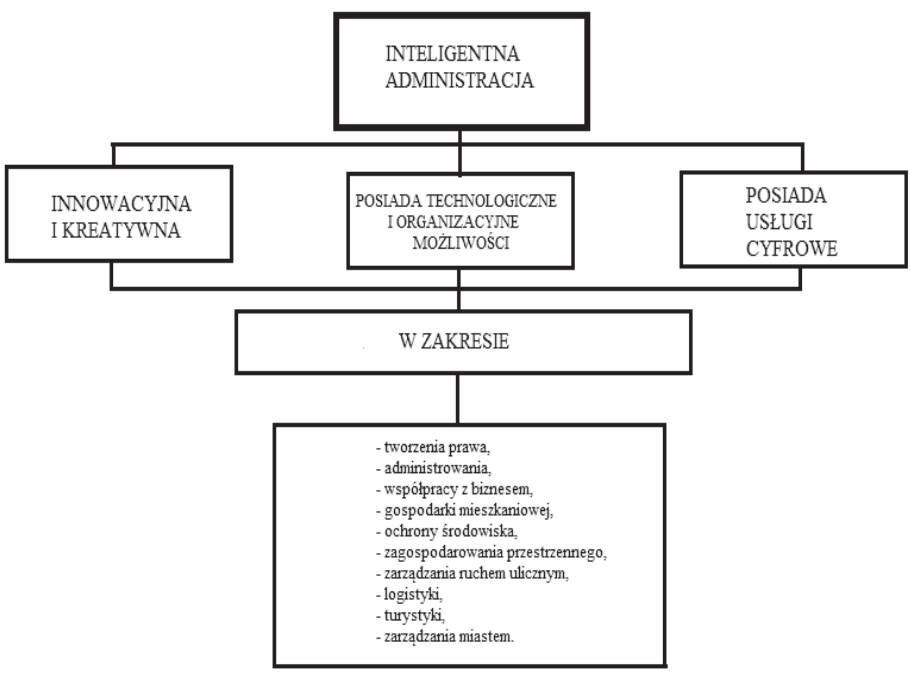

Rys. 1. Inteligentna administracja publiczna – kierunki działań

Źródło: opracowanie własne.

4. Wybrane aspekty informatyzacji administracji publicznej w Polsce

Informatyzacja administracji publicznej w Polsce znajduje się na początku drogi rozwoju. W wielu obszarach działania poziom świadczenia usług elektronicznych jest niski, urzędy w większości nadal znajdują się na poziomie informacyjnym. Z danych Głównego Urzędu Statystycznego wynika, że w ostatnich latach rośnie liczba przedsiębiorstw wykorzystujących internet w kontaktach z administracją publiczną. Inaczej przestawia się kwestia wykorzystania internetu do kontaktów z administracją publiczną przez osoby w wieku 16-74 lat. The Global Information Technology Report 2010-2011, przygotowany przez World Economic Forum, wskazuje, że w Polsce z administracją publiczną przez internet kontaktuje się 28% osób (w Unii Europejskiej jest to 41%). Stopień zaawansowania usług on-line administracji publicznej w 2010 roku wyniósł w Polsce 87% (średnia europejska 90%) [Digitizing… 2011]. Większość z tych usług była jednak przeznaczona dla biznesu.

Do najbardziej popularnych usług elektronicznych administracji publicznej należy platforma Ministerstwa Finansów e-Deklaracje, umożliwiająca coroczne rozliczenie podatku dochodowego drogą elektroniczną. Głównym powodem wzrostu liczby deklaracji elektronicznych składanych przez podatników z prawie 90 tysięcy w 2009 roku do ponad 2 milionów w 2012 roku jest możliwość przesyłania dokumentów bez podpisu elektronicznego.

W Ministerstwie Sprawiedliwości funkcjonuje projekt informatyczny „Nowa księga wieczysta". Projekt umożliwia między innymi zakładanie elektronicznych ksiąg wieczystych oraz wydawanie odpisów z ksiąg w formie wydruków. Ponadto, znając numer księgi wieczystej, można ją przejrzeć on-line na specjalnie do tego utworzonej platformie. Kolejnym krokiem ma być możliwość elektronicznego złożenia wniosku o odpis z księgi wieczystej oraz otrzymanie tego dokumentu w formie elektronicznej, bez konieczności wizyty w sądzie. Planuje się, iż taki e-odpis zacznie funkcjonować od 2014 roku.

Z kolei z danych Urzędu Zamówień Publicznych wynika, iż z elektronicznych postępowań na jego platformach korzysta niewiele gmin, przede wszystkim stolica i większe miasta. Aukcje i licytacje elektroniczne, pomimo iż mogą obniżać wartość zamówienia nawet do 30% w stosunku do ceny ofertowej, są mało popularne w mniejszych gminach [Jóźwiak 2012]. Wynika to przede wszystkim z braku przygotowania urzędników do wykorzystywania nowych technologii, szczególnie w sprawach dotyczących organizacji przetargów i gospodarowania majątkiem.

Katalog usług elektronicznych świadczonych przez administrację publiczną dostępny jest w systemie informatycznym ePUAP. Poprzez Elektroniczną Platformę Usług Administracji Publicznej obywatele realizują sprawy urzędowe za pomocą internetu, natomiast podmioty publiczne bezpłatnie udostępniają swoje usługi w formie elektronicznej. Przydatność platformy jest jednak niska, wynika to głównie

z niewielkiej liczby urzędów, które wdrożyły technologie informacyjne na takim poziomie, aby móc świadczyć usługi elektroniczne. Przykładowe usługi w odniesieniu do ilości gmin je oferujących przedstawia tabela 2.

Tabela 2. Przykładowe usługi elektroniczne na platformie ePUAP

Usługa	Liczba gmin realizujących e-usługę
Rejestracja pojazdów używanych zakupionych na terenie RP	31
Odpisy i zaświadczenia z urzędu stanu cywilnego	76
Sporządzenie aktu zgonu	50
Dopisanie do spisu wyborców	457
Złożenie wniosku o wydanie pozwolenia na budowę	28
Złożenie wniosku o wydanie międzynarodowego prawa jazdy	1

Źródło: opracowanie własne na podstawie: www.epuap.gov.pl.

Należy podkreślić, że platforma ePUAP umożliwia złożenie wniosku, a nie pełną obsługę procesu decyzyjnego, z wydaniem decyzji lub dokumentu włącznie. Aby tak się stało, konieczne są zmiany prawne dotyczące procedur wydawania dokumentów. Polskie prawo stanowi, iż większość dokumentów urzędowych może być odebrana osobiście lub jedynie przez pełnomocnika.

Wyzwaniem dla Polski jest zatem realizacja Planu Informatyzacji Państwa na lata 2011-2015, którego główne cele to:

- świadczenie usług informatycznych odpowiadające potrzebom obywateli i biznesu,
- zwiększenie sprawności i efektywności funkcjonowania administracji publicznej dzięki zastosowaniu nowoczesnych technik teleinformacyjnych,
- tworzenie warunków do rozwoju społeczeństwa informacyjnego.

5. Wnioski

Jedną z cech inteligentnej administracji publicznej, oprócz kreatywności, zdolności do uczenia się oraz wykorzystywania wiedzy w procesach decyzyjnych jest stopień zaawansowania informatycznego tej administracji. Proces rozwoju usług informatycznych w administracji publicznej jest zgodnie z wymogami czasów współczesnych nieunikniony. Postępuje on jednak zbyt wolno, aby można było mówić o rozwiniętej inteligentnej administracji w Polsce. Polska administracja nie jest w pełni przygotowana do wykorzystywania technik ICT. Wynika to przede wszystkim z braku środków na wdrażanie nowych technologii oraz z braku promocji sektora ICT w najważniejszych dokumentach rządowych. Ponadto należy przełamać opór urzędów przed działaniami na rzecz przebudowywania struktur administracyjnych. Problemem jest także niski poziom zaufania społeczeństwa do dokumentów elektronicznych.

Literatura

Bednarczyk M., *Organizacje publiczne. Zarządzanie konkurencyjnością*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2001.

Bielski M., *Podstawy teorii organizacji i zarządzania*, C.H. Beck, Warszawa 2004.

Digitizing Public Services in Europe: Putting ambition into action. 9th Benchmark Measurement. Final report. Luty 2011.

Hollands R., *Will the smart city please stand up? Intelligent, progressive or entrepreneurial?*, „City" 2008, Vol. 12, No. 3.

Jóźwiak Z., *Małe gminy obawiają się aukcji i licytacji w sieci*, http://www.rp.pl/artykul/623867,805624-Male-gminy-obawiaja-sie-aukcji-i-licytacji-w-sieci.html, 25.03.2012.

Murray A., Minevich M., Abdoullaev A., *Being smart about smart cities*, „Searcher" Oct. 2011, Vol. 19, Issue 8, Special section.

Ratti C., Townsend A., *Splot społeczny*, „Świat Nauki", październik 2011, nr 10(242).

Supernat J., *Administracja publiczna w świetle koncepcji New Public Management*, [w:] *Administracja publiczna. Studia krajowe i międzynarodowe*, Zeszyty Naukowe Wyższej Szkoły Administracji Publicznej w Białymstoku nr 2, Białystok 2003.

Zalewski A. (red.), *Nowe zarządzanie publiczne w polskim samorządzie terytorialnym*, Szkoła Główna Handlowa, Warszawa 2005.

INTELLIGENT PUBLIC ADMINISTRATION AS AN ELEMENT OF "SMART CITIES" CONCEPT

Summary: The objective of the article is an attempt to assess the level of intelligence of public administration in the context of smart cities concept. It is beyond doubt that cities are engines of socio-economic development and that their development brings benefits also beyond the local dimension. Currently, when discussing the issue of development of urban areas, it is not uncommon to highlight a new stage of urbanisation – the stage of smart city creation. Increasingly more cities are nowadays labelled as "intelligent" or "smart", even though there is no clear-cut definition which would specify the criteria that cities ought to meet to be considered as such. One of the function areas of the smart city is intelligent public administration.

Keywords: public administration, smart cities, new public management, ICT.